

การบริหารความเสี่ยงและปัจจัยความเสี่ยง

บริษัท ทีเอ็มที สตีล จำกัด (มหาชน) ตระหนักถึงความสำคัญของการบริหารความเสี่ยง โดยเชื่อมั่นว่าการบริหารความเสี่ยงเป็นกระบวนการหนึ่งที่จะช่วยให้บริษัทสามารถพัฒนากลยุทธ์ในการดำเนินธุรกิจขององค์กรให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ตั้งไว้ ระบบการบริหารจัดการและควบคุมความเสี่ยงที่ดีจะช่วยลดอุปสรรคหรือสิ่งที่ไม่คาดหวังที่อาจเกิดขึ้น ป้องกันความเสียหายต่อทรัพยากรขององค์กร ช่วยเพิ่มระดับความสามารถในการตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมทางธุรกิจอย่างมีประสิทธิภาพ เสริมสร้างความเชื่อมั่นและสร้างคุณค่าให้แก่ผู้มีส่วนได้เสียทุกกลุ่ม รวมทั้งสร้างโอกาสทางธุรกิจให้สามารถขับเคลื่อนองค์กรเติบโตต่อไปได้อย่างยั่งยืน

บริษัทจัดทำนโยบายและคู่มือการบริหารความเสี่ยงและพัฒนากลยุทธ์ขององค์กร เผยแพร่ไว้บนเว็บไซต์ที่ [www.tmtsteel.co.th / Investor Relations / Corporate Governance / การบริหารความเสี่ยง] โดยได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงและพัฒนากลยุทธ์ขององค์กร เพื่อให้การบริหารความเสี่ยงมีความรอบคอบและมีประสิทธิภาพ จึงกำหนดให้มีกระบวนการบริหารความเสี่ยงขององค์กรที่เป็นไปตามมาตรฐานที่ดีตามแนวปฏิบัติสากล และรายงานผลการบริหารความเสี่ยง การทบทวนปรับปรุงเพื่อพัฒนาประสิทธิผลของการบริหารความเสี่ยงและพัฒนากลยุทธ์ขององค์กร ให้คณะกรรมการบริษัทรับทราบผ่านคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงและพัฒนากลยุทธ์ขององค์กรอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง นอกจากนี้ บริษัทได้กำหนดให้การบริหารความเสี่ยงเป็น 1 ในประเด็นสำคัญด้านความยั่งยืน โดยบริษัทได้รายงานผลการดำเนินงานไว้ใน หัวข้อ การขับเคลื่อนธุรกิจเพื่อความยั่งยืน / การบริหารความเสี่ยง

โดยปี 2565 บริษัทได้มีการประเมินปัจจัยความเสี่ยงที่มีนัยสำคัญ ที่อาจส่งผลกระทบต่อการดำเนินธุรกิจบริษัท สถานะการเงิน และผลประกอบการของบริษัท และพัฒนาแนวทางการทำงานเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพภายใต้ความเสี่ยงที่ควบคุมได้อย่างเหมาะสม โดยมีการกำหนดระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ (Risk Appetite) มีการวิเคราะห์และประเมินความเสี่ยงต่าง ๆ กำหนดดัชนีชี้วัดความเสี่ยงที่สำคัญ (Key Risk Indicator: KRI) รวมถึงการพัฒนาเครื่องมือต่างๆ ในการควบคุม ติดตามความเสี่ยง เช่น Risk Dashboard, Risk Heat Map เป็นต้น เพื่อให้สามารถเตรียมมาตรการจัดการความเสี่ยงในเชิงรุก ได้อย่างเหมาะสม ทันเวลา

สรุปปัจจัยความเสี่ยงและแนวทางการดำเนินงานเพื่อบริหารความเสี่ยง จำแนกเป็น 6 ด้าน ดังนี้

1. ความเสี่ยงด้านกลยุทธ์

1.1 ความเสี่ยงจากการพึ่งพาโรงงานผู้ผลิตวัตถุดิบรายใหญ่

ในปี 2565 บริษัทได้มีการสั่งซื้อเหล็กแผ่นรีดร้อนชนิดม้วน (HRC) จากทั้งโรงงานผู้ผลิตภายในประเทศ ผู้ค้าภายในประเทศและต่างประเทศ โดยการซื้อสินค้าจากผู้ผลิตภายในประเทศนั้น บริษัทได้ซื้อสินค้าจากบริษัท สหวิริยา สตีลอินดัสตรี จำกัด (มหาชน) บริษัท จี เจ สตีล จำกัด (มหาชน) และบริษัท จี สตีล จำกัด (มหาชน) คิดเป็นมูลค่ารวมทั้งสิ้นร้อยละ 72.51 ของปริมาณการสั่งซื้อสินค้าทั้งหมด ลดลงเมื่อเทียบกับปี 2564 ที่คิดเป็นร้อยละ 73.27 นอกจากนี้บริษัทยังมีการสั่งซื้อสินค้าเหล็กโครงสร้างรูปพรรณจาก บริษัท เหล็กสยามยามาโตะ จำกัด ซึ่งเป็นโรงงานผู้ผลิตเหล็กโครงสร้างรูปพรรณรายใหญ่ที่สุดในประเทศ คิดเป็นมูลค่าร้อยละ 1.61 ของปริมาณการสั่งซื้อสินค้าทั้งหมด ลดลงเมื่อเทียบกับปี 2564 ที่คิดเป็นร้อยละ 2.26

จากข้อจำกัดของการมีผู้ผลิตเหล็กแผ่นรีดร้อนชนิดม้วนซึ่งมีอยู่เพียง 4 รายในประเทศ ประกอบกับมาตรการทางภาษีตอบโต้การทุ่มตลาด (Anti dumping) และกรรมกรการค้าต่างประเทศ ได้ออกกฎหมายการตอบโต้การหลบเลี่ยงมาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุน (Anti-circumvention: AC) ยังคงเป็นอุปสรรคในการนำเข้า ซึ่งจะทำให้บริษัทมีความเสี่ยงจากการพึ่งพาผู้ผลิตเหล็กภายในอยู่ดังกล่าว หากผู้ผลิตไม่สามารถจัดส่งสินค้าได้ตามกำหนด หรือผู้ผลิตต้องหยุดการผลิตไม่ว่าด้วยเหตุใดก็ตาม บริษัทอาจประสบปัญหาขาดแคลนวัตถุดิบ และไม่สามารถจัดหาวัตถุดิบจากแหล่งอื่นเข้ามาทดแทนได้

อย่างไรก็ตามบริษัทมีนโยบายในการรักษาระดับปริมาณสินค้าคงคลังให้อยู่ในระดับ 30 วัน ถึง 60 วัน ประกอบกับวางแผนสั่งซื้อวัตถุดิบล่วงหน้าประมาณ 30 วัน ถึง 60 วัน โดยร่วมมือกับผู้ผลิตในการแลกเปลี่ยนข้อมูลสินค้าตามความต้องการของลูกค้าและร่วมกันทำการตลาดอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ผู้ผลิตสามารถวางแผนการผลิตได้อย่างคล่องตัว นอกจากนี้บริษัทยังมีนโยบายให้ความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ผลิตทุกรายรวมทั้งตัวแทนจำหน่ายอื่นๆ ภายในประเทศของโรงงานผู้ผลิตรวมถึงผู้ผลิตในต่างประเทศ ซึ่งจะช่วยให้เป็นแหล่งสำรองและสร้างความมั่นคงทางด้านวัตถุดิบได้ดี รวมถึงการนำเข้าจากต่างประเทศในกลุ่มสินค้าที่ไม่มีผลกระทบจากมาตรการภาษีตอบโต้การทุ่มตลาดเพื่อใช้ทดแทน ซึ่งในปี 2565 บริษัทมีการนำเข้าคิดเป็นมูลค่ารวมร้อยละ 7.88 ของปริมาณการสั่งซื้อสินค้าทั้งหมด เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับปี 2564 ที่คิดเป็นร้อยละ 2.65

ระดับความเสี่ยง : ปานกลาง อยู่ในระดับที่ยอมรับได้

1.2 ความเสี่ยงจากการผันผวนของราคาเหล็กแผ่นรีดร้อนชนิดม้วน (HRC)

ในปี 2565 บริษัทมีรายได้รวมจากการจำหน่ายและแปรรูปผลิตภัณฑ์จากเหล็กแผ่นรีดร้อนชนิดม้วนคิดเป็น ร้อยละ 86.55 ของรายได้จากการขายทั้งหมด ในขณะที่ในปี 2564 คิดเป็นร้อยละ 85.77 ของรายได้จากการขายทั้งหมด บริษัทซื้อเหล็กแผ่นรีดร้อนชนิดม้วนจากผู้ผลิตภายในประเทศร้อยละ 90.89 ในปี 2565 และร้อยละ 96.73 ในปี 2564 ของยอดซื้อเหล็กแผ่นรีดร้อนชนิดม้วนทั้งหมด ดังนั้นความผันผวนของราคาเหล็กแผ่นรีดร้อนชนิดม้วนในประเทศย่อมส่งผลกระทบต่อต้นทุนราคาผลิตภัณฑ์ และการบริหารจัดการสินค้าคงคลังของบริษัท การเคลื่อนไหวของราคาเหล็กแผ่นรีดร้อนในประเทศจะมีการเปลี่ยนแปลงและแปรผันตามราคาของเหล็กแผ่นรีดร้อนในต่างประเทศ

บริษัทได้พยายามลดผลกระทบจากความผันผวนของราคาโดยใช้นโยบายกำหนดราคาขายให้มุ่งเน้นการรักษาส่วนต่างกำไร และบริษัทยังได้มีการติดตามราคาวัตถุดิบอย่างใกล้ชิดเพื่อประเมินสถานการณ์และแนวโน้มของราคาวัตถุดิบเพื่อนำมาประกอบการพิจารณาตัดสินใจในการสั่งซื้อและบริหารจัดการปริมาณวัตถุดิบคงคลังซึ่งเป็นต้นทุนหลักของบริษัทให้มีความเหมาะสมและมีต้นทุนสอดคล้องกับราคาตลาดในขณะที่ยังคงมีปริมาณเพียงพอกับความต้องการของตลาด

ระดับความเสี่ยง : ปานกลาง อยู่ในระดับที่ยอมรับได้

2. ความเสี่ยงด้านการเงิน

2.1 ความเสี่ยงจากการให้สินเชื่อลูกค้า

ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2565 บริษัทมีลูกหนี้การค้าสุทธิทั้งหมด เท่ากับ 2,749.65 ล้านบาท ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 12.39 ของยอดขาย ระยะเวลาการเก็บหนี้เฉลี่ยในปี 2565 เฉลี่ยเท่ากับ 50 วัน และบริษัทมีลูกหนี้ที่ยังไม่ครบกำหนดชำระ 2,117.78 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 77.02 ของลูกหนี้สุทธิ บริษัทอาจมีความเสี่ยงในการเรียกเก็บชำระหนี้จากลูกหนี้การค้า ซึ่งถ้าลูกหนี้การค้าของบริษัทมีปัญหาในการดำเนินงานก็อาจจะส่งผลกระทบต่อผลกำไรและฐานะการเงินของบริษัทได้

อย่างไรก็ตาม บริษัทมีนโยบายลดผลกระทบความเสี่ยงนี้ด้วยการติดตามคุณภาพลูกหนี้อย่างสม่ำเสมอ และมีนโยบายในการตั้งค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญเมื่อมีลูกหนี้ที่ไม่มีหลักประกันรายได้ ค้างชำระเกิน 180 วัน หรือ บริษัทจะตั้งค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญเมื่อพบว่าลูกหนี้นี้อาจจะมีปัญหาในการชำระหนี้อย่างแน่นอนไม่ว่าลูกหนี้รายนั้นจะเกินกำหนดชำระถึง 180 วัน หรือไม่ก็ตาม และยังพิจารณาประเมินค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญตามมาตรฐานรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 นอกจากนี้ บริษัทได้ให้ความสำคัญในการพิจารณาการให้เครดิตทางการค้ากับลูกหนี้อย่างเข้มงวด โดยจัดให้มีคณะกรรมการสินเชื่อ ประกอบด้วยผู้บริหารจากฝ่ายต่างๆ ร่วมพิจารณาการให้เครดิตกับลูกหนี้ที่มีความสัมพันธ์ทางการค้าติดต่อกันมาเป็นระยะเวลาพอสมควร หรือบริษัทจะขอให้มีการมีเครื่องมือป้องกันความเสี่ยงทางการเงิน และจัดทำกรรมวิธีคุ้มครองความเสี่ยงลูกหนี้ทางการค้า เพื่อให้สามารถบริหารความเสี่ยงและมั่นใจได้ว่าจะไม่มีผลกระทบต่อเงินทุนหมุนเวียนของบริษัท นอกจากนี้ บริษัทมีฐานลูกหนี้กระจายตัวและมีจำนวนมากราย ซึ่งบริษัทไม่ได้ยึดติดกับฐานลูกหนี้การค้ากลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง

ระดับความเสี่ยง: ปานกลาง อยู่ในระดับที่ยอมรับได้

2.2 ความเสี่ยงจากอัตราดอกเบี้ย

ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2563 บริษัทมีหนี้สินที่เกิดจากการกู้ยืมทั้งหมดเป็นหนี้สินระยะสั้นจากสถาบันการเงิน จำนวน 2,762.50 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 47.53 ของหนี้สินรวม และมีหนี้สินระยะยาวจากสถาบันการเงิน จำนวน 2,320.29 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 39.92 ของหนี้สินรวม โดยการกู้ยืมที่เป็นหนี้ระยะสั้นของบริษัทส่วนใหญ่ประกอบด้วยเงินกู้ระยะสั้นในรูปแบบตัวสัญญาใช้เงิน สัญญาทรัสต์รีซีท และเลตเตอร์ออฟเครดิต เพื่อใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนในการสั่งซื้อสินค้าจากโรงงานผู้ผลิต ซึ่งโดยทั่วไปจะมีอายุของการชำระหนี้เงินกู้ยืมยาวกว่าอายุหนี้ของลูกหนี้การค้าของบริษัท ส่วนเงินกู้ยืมที่เป็นหนี้สินระยะยาวจากสถาบันการเงินเป็นหนี้ที่มีระยะเวลาครบกำหนด 5 ปี เพื่อใช้สำหรับการลงทุนซื้อเครื่องจักรและสร้างคลังสินค้าสำหรับเก็บสินค้าเพื่อรองรับการขยายตัวของธุรกิจของบริษัท

การเปลี่ยนแปลงของภาวะอัตราดอกเบี้ยในตลาด อาจส่งผลกระทบต่อค่าใช้จ่ายด้านดอกเบี้ยและผลการดำเนินงานของบริษัท ซึ่งค่าใช้จ่ายด้านดอกเบี้ยในปี 2565 คิดเป็นร้อยละ 0.54 ของยอดขาย ในขณะที่ปี 2564 เท่ากับร้อยละ 0.48 ของยอดขาย และความสามารถในการจ่ายดอกเบี้ยของปี 2565 คิดเป็น 3.53 เท่า เมื่อคิดจากกำไรจากการดำเนินงานก่อนดอกเบี้ยจ่ายและภาษี ในขณะที่อัตราดังกล่าวเท่ากับ 19.48 เท่า ในปี 2564

อย่างไรก็ดี บริษัทมีนโยบายที่จะลดความเสี่ยงจากการผันผวนของอัตราดอกเบี้ย ด้วยการใช้อายุการกู้ยืมที่ยาวขึ้นของวงเงินกู้ระยะสั้นจากสถาบันการเงิน และจัดหางวงเงินกู้ระยะยาวจากสถาบันการเงินเพิ่มเติม เพื่อลดผลกระทบจากความผันผวนที่จะส่งผลกระทบต่อต้นทุนการเงินโดยรวมได้ รวมถึงวางแผนการบริหารกระแสเงินสดในมือให้เพียงพอต่อการดำเนินธุรกิจเพื่อไม่ให้เป็นการกู้ยืมเงิน

ระดับความเสี่ยง : ปานกลาง อยู่ในระดับที่ยอมรับได้

2.3 ความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยน

ในปี 2565 และ ปี 2564 บริษัทมีมูลค่าการสั่งซื้อสินค้าจากต่างประเทศประมาณร้อยละ 7.88 และ ร้อยละ 2.65 ของมูลค่าการสั่งซื้อทั้งหมด ตามลำดับ โดยเป็นการสั่งซื้อในเงินสกุลดอลลาร์สหรัฐ จึงทำให้บริษัทมีความเสี่ยงจากการผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยน ที่ผ่านมามีบริษัทได้ลดผลกระทบจากความเสี่ยงของอัตราแลกเปลี่ยน โดยการทำสัญญาซื้อขายเงินตราต่างประเทศล่วงหน้า (Forward contract) หรือ แปลงหนี้ค่าสินค้าเป็นหนี้เงินสกุลบาท หรือชำระหนี้ก่อนกำหนด โดยพิจารณาตามความเหมาะสมของกระแสเงินสดและสถานการณ์ในขณะนั้นๆ

ในอนาคต บริษัทคาดว่าจะยังคงต้องสั่งซื้อสินค้าจากต่างประเทศบ้างต่อไป ดังนั้น บริษัทจะยังคงรักษานโยบายลดผลกระทบจากความเสี่ยงในอัตราแลกเปลี่ยนโดยวิธีดังกล่าวต่อไปตามความเหมาะสมของสถานการณ์ในขณะนั้น ๆ

ระดับความเสี่ยง : ปานกลาง อยู่ในระดับที่ยอมรับได้

3. ความเสี่ยงด้านกฎหมาย ข้อบังคับและกฎระเบียบ

3.1 ความเสี่ยงเกี่ยวกับผลกระทบจากมาตรการคุ้มครองโรงงานผู้ผลิตในประเทศจากการทุ่มตลาดเหล็ก

จากมาตรการเรียกเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาด (Anti dumping) ซึ่งออกโดยคณะกรรมการพิจารณาการทุ่มตลาดและการอุดหนุน กระทรวงพาณิชย์ ที่เรียกเก็บภาษีอากรในอัตราสูงสำหรับการนำเข้าเหล็กแผ่นรีดร้อนชนิดม้วนและไม่ใช่ม้วน จาก 21 ประเทศ ประกอบกับกรมการค้าต่างประเทศ ได้ออกกฎหมายการตอบโต้การหลบเลี่ยงมาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุน (Anti-circumvention: AC) ส่งผลให้ต้นทุนการนำเข้าสินค้าเหล็กจากกลุ่มประเทศดังกล่าวสูงกว่าการซื้อจากผู้ผลิตในประเทศ เป็นผลให้ผู้บริโภคในประเทศลดการนำเข้าและหันมาใช้เหล็กที่ผลิตในประเทศมากขึ้น ซึ่งอาจก่อให้เกิดภาวะการขาดแคลนวัตถุดิบเหล็กได้ หากโรงงานผู้ผลิตเหล็กในประเทศไม่สามารถผลิตเหล็กได้ตามคุณสมบัติหรือเพียงพอต่อความต้องการ

บริษัทยังคงใช้นโยบายการรักษาระดับปริมาณสินค้าคงคลังให้อยู่ในระดับ 30 วัน ถึง 60 วัน ประกอบกับการวางแผนการสั่งซื้อวัตถุดิบล่วงหน้าประมาณ 30 วัน ถึง 60 วัน ทำให้สามารถลดผลกระทบจากมาตรการดังกล่าวได้ในระดับหนึ่ง

ระดับความเสี่ยง : ต่ำ อยู่ในระดับที่ยอมรับได้

4. ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติการ

4.1 ความเสี่ยงด้านทรัพยากรบุคคล

การบริหารจัดการด้านทรัพยากรบุคคลถือเป็นสิ่งที่บริษัทให้ความสำคัญและต้องบริหารจัดการให้มีศักยภาพ ประสิทธิภาพและสวัสดิภาพที่ดี เพื่อเป็นพลังสำคัญในการขับเคลื่อนธุรกิจได้อย่างราบรื่นและต่อเนื่อง โดยในปี 2565 บริษัทมีพนักงานรวมทั้งสิ้น 1,386 คน เพิ่มขึ้นจากปี 2564 ที่มีจำนวนทั้งสิ้น 1,311 คน

การบริหารจัดการทรัพยากรบุคคลที่มีประสิทธิภาพ จะช่วยให้มีกำลังพลที่เพียงพอและไม่เป็นภาระต่อธุรกิจ การสื่อสารและการสร้างวัฒนธรรมการทำงานที่ดีจะช่วยให้การดำเนินงานไปในทิศทางที่สอดคล้องและเป็นหนึ่งเดียวกัน การสร้างเสริมศักยภาพให้แก่พนักงานจะช่วยขยายขีดความสามารถขององค์กรให้พัฒนาและเติบโตขึ้นได้อย่างต่อเนื่อง ควบคู่ไปกับการดูแลด้านความปลอดภัยและชีวอนามัยในการทำงาน เพื่อสร้างสภาพแวดล้อมการทำงานที่เอื้ออำนวยให้พนักงานสามารถทำงานได้อย่างปลอดภัย มีประสิทธิภาพและมีความสุข

ในปีที่ผ่านมาจากสถานการณ์การเมือง และ สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด - 19 บริษัทจึงดำเนินแนวทาง เพื่อป้องกันและลดผลกระทบที่อาจจะส่งผลให้ต้องมีการเคลื่อนย้ายแรงงาน และไม่สามารถปฏิบัติงานได้อย่างเต็มที่ โดย ได้ปฏิบัติตามมาตรการควบคุมและป้องกันการแพร่ระบาดอย่างเคร่งครัด ตามแนวปฏิบัติของกรมควบคุมโรค กระทรวง สาธารณสุข รวมถึงดำเนินการลดความเสี่ยงอันตรายจากการทำงานอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้บริษัทได้ทำการประเมินและ วิเคราะห์แผนอัตรากำลังคนให้สอดคล้องกับการดำเนินธุรกิจอย่างสม่ำเสมอ เพื่อรักษาระดับการผลิตให้คงที่และสับเปลี่ยน กำลังคนให้ได้รับชั่วโมงการทำงานล่วงเวลาอย่างทั่วถึง ประเมินและวิเคราะห์ความผูกพันของพนักงานที่มีต่อองค์กรทุกปีเพื่อ นำมาเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนางานที่เกี่ยวข้อง ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาศักยภาพของพนักงานอย่างต่อเนื่องผ่านการเรียนรู้ในรูปแบบต่างๆ เช่น หลักสูตร TMT Academy, E-Learning, Online Learning โครงการและกิจกรรม ต่างๆ รวมถึงพัฒนาความรู้และทักษะด้านเทคโนโลยี ด้านดิจิทัล ให้พนักงานมี Innovation Mindset มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ในสิ่งใหม่ๆ กล้าคิดกล้านำเสนอ นำเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีส่วนในการพัฒนาและปรับปรุงกระบวนการทำงานให้ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง ผ่านโครงการ Innovation Mindset หลักสูตร Business Innovation for Everyone (Online Learning), Innovative, Thinkers Workshop, Alpha Bootcamp และ Innovation Lab

ระดับความเสี่ยง : ต่ำ อยู่ในระดับที่ยอมรับได้

5. ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม

5.1 ภัยธรรมชาติ

ภัยธรรมชาติเป็นเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นโดยไม่สามารถคาดการณ์ได้ล่วงหน้า จากสถานการณ์มหาอุทกภัยในปี 2554 ที่ผ่านมา ได้ส่งผลกระทบต่อการค้าและการผลิต และการขนส่งของโรงงานและศูนย์กระจายสินค้าวงน้อย ทำให้ไม่สามารถเปิด การดำเนินการได้ตามปกติ บริษัทจึงได้ดำเนินการป้องกันความเสี่ยงโดยการทำประกันภัยคุ้มครองความเสี่ยงทุกชนิด โดยมีข้อจำกัดด้านความคุ้มครองภัยจากน้ำท่วม อย่างไรก็ตามบริษัทได้กำหนดแผนการป้องกันความเสี่ยงจากเหตุการณ์อุทกภัย โดยได้ดำเนินการจัดทำแผนคอนกรีตทั้งแบบถาวรและเคลื่อนย้ายได้โดยรอบโรงงานและรอบอาคารโรงงานเสร็จสมบูรณ์ พร้อมจัดเตรียมระบบการระบายน้ำแบบรวมศูนย์ เครื่องมือและอุปกรณ์เพื่อป้องกันน้ำเข้าท่วมในโรงงานหากเกิดภัยขึ้นอีก รวมถึงการตรวจสอบระบบการป้องกันและการระบายน้ำประจำปี ทบทวนและปรับปรุงแผนการดำเนินการทางธุรกิจ อย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้แผนงานโครงการก่อสร้างการขยายโรงงานที่จะเกิดขึ้นในอนาคต บริษัทจะดำเนินการให้มีแผน ป้องกันความเสี่ยงจากภัยดังกล่าวไว้ต่างๆ ดังที่กล่าวมา

ระดับความเสี่ยง : ปานกลาง อยู่ในระดับที่ยอมรับได้

5.2 ความเสี่ยงจากโรคระบาด

บริษัทให้ความสำคัญกับปัจจัยความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ที่ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงรูปแบบทางธุรกิจ หรือกระทบต่อความสามารถในการดำเนินธุรกิจในรูปแบบปัจจุบัน เช่น สถานการณ์ที่เกิดขึ้นจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ซึ่งส่งผลกระทบต่อให้ต้องมีการปรับตัวเพื่อรับมือกับการดำเนินงานภายใต้ภาวะความปกติใหม่ ซึ่งบริษัทได้มีการประเมิน ความเสี่ยง ผลกระทบ และการดำเนินการเพื่อลดผลกระทบดังกล่าว โดยบริษัทได้จัดทำแนวทางในการดำเนินการต่างๆ ดังนี้

- จัดทำแผนฉุกเฉินโรคระบาดรุนแรง
- คัดกรองและเฝ้าระวังความเสี่ยงโรคระบาดจากการเดินทางและที่พักอาศัยของพนักงาน

- ให้ข้อมูลแนวทางปฏิบัติตน สร้างความเข้าใจที่ถูกต้องกับพนักงานและเข้มงวดกับแนวทางปฏิบัติตนเพื่อป้องกันการติดเชื้อโรคระบาด
 - ทำความสะอาดฆ่าเชื้อโรคพื้นในส่วนกลาง และเครื่องมืออุปกรณ์ที่พนักงานใช้ร่วมกัน
 - วางแผนสำรองการผลิตเมื่อพบผู้ติดเชื้อโรคระบาดในพื้นที่บริษัท
 - จัดให้มีระบบการทำงานจากที่พักอาศัย (Work form Home)
 - ควบคุมความเสี่ยงจากการเข้ามาของบุคคลภายนอกโดยประเมินความเสี่ยงก่อนเข้ามาภายในพื้นที่บริษัท
 - ประสานงานกับหน่วยงานภายนอกเมื่อพบผู้ติดเชื้อ
- ระดับความเสี่ยง: ต่ำ อยู่ในระดับยอมรับได้**

6. ความเสี่ยงด้านสถานะแวดล้อมและภูมิทัศน์ทางธุรกิจที่เกิดขึ้นใหม่ (Emerging Risk)

ปัจจุบันความเสี่ยงด้านสถานะแวดล้อมและภูมิทัศน์ทางธุรกิจที่เกิดขึ้นใหม่ (Emerging Risk) ได้เกิดขึ้นในหลากหลายรูปแบบ และส่งผลกระทบต่อการดำเนินธุรกิจในวงกว้าง บริษัทให้ความสำคัญกับปัจจัยความเสี่ยงด้านสถานะแวดล้อมและภูมิทัศน์ทางธุรกิจที่เกิดขึ้นใหม่นี้ (Emerging Risk) และจากประเมินและวางแผนการบริหารจัดการความเสี่ยงที่ครอบคลุมทุกด้าน บริษัทสามารถระบุได้ว่า ความเสี่ยงด้านความปลอดภัยทางไซเบอร์ (Cybersecurity) เป็นปัจจัยเสี่ยงที่สำคัญและอาจส่งผลกระทบต่อรูปแบบการดำเนินธุรกิจของบริษัทในอนาคต จากการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาพัฒนา รูปแบบธุรกิจดิจิทัลเพื่อใช้เพิ่มโอกาสทางธุรกิจ

แนวทางการจัดการ

คณะกรรมการตรวจสอบ และคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงและพัฒนากลยุทธ์องค์กร ได้พิจารณาอนุมัติให้บริษัท ชีววัย คอร์ปอเรท เซอร์วิสเซส จำกัด เป็นผู้ตรวจทานระบบควบคุมภายใน ประเมินความเสี่ยงและจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงด้านความปลอดภัยทางไซเบอร์ (Cybersecurity) รวมถึงจัดทำรายงานการประเมินความเสี่ยงด้านความปลอดภัยทางไซเบอร์ (Cybersecurity) ครอบคลุมประเด็นสำคัญ 10 หัวข้อ ดังนี้

1) Governance and Organization Structure	2) Policy and Standards
3) Asset Management	4) Privacy Management
5) Identity Access Management (IAM)	6) Incident Response
7) Awareness	8) Security Monitoring
9) Third-party management	10) Vulnerability Identification and Remediation

ทั้งนี้ เพื่อให้สามารถควบคุม ติดตาม และบริหารจัดการความเสี่ยงด้านสถานะแวดล้อมและภูมิทัศน์ทางธุรกิจที่เกิดขึ้นใหม่ (Emerging Risk) ได้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยคาดว่าจะการดำเนินการจะแล้วเสร็จในปี 2566